

Publicerad 2019-01-10 15:14 av Ezmeralda

Avsked!

Där gick han nu i snömodden.

Halkade hit och dit, allt är skit, allt är skit tänkte han.

Varför lyssnade inte Pia på honom?

Varför skulle hon till den stora staden London?

Hon ville pröva sina vingar, vidga sina vyer, sa hon.

På perrongen tog de avsked av varandra.

Pia skulle till Stockholm, sedan vidare med flyg från Arlanda.

Snön föll, tätt så tätt. Pia hade snöflingor i sitt hår och i sina ögonfransar.

Den bilden skulle han alltid bära med sig tänkte han.

En snabb puss bara, sedan hejdå. Ta hand om dig sa Pia.

Kvar stod han med hängande armar och han saknade henne redan.

Pia hade alltid varit den som peppat och puffat på honom.

Fått honom att ta tag i saker som skulle göras.

Men tänkte han nu får jag bli, min egen lyckas smed.

Han stampade av kängorna ute på bron, tog några tag med kvasten.

När han kom in i hallen blev han mottagen av både Bobbo och Stina.

Hunden och katten.

Jag är inte helt ensam tänkte han.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ezmeralda med Poeter.se id #10980 innehar upphovsrätten